

รายงานการศึกษาส่วนบุคคล
(Individual Study)

เรื่อง การนำแนวทาง TPR (Total Physical Response)
มาใช้ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้นักเรียน

จัดทำโดย นางสาวลักษณ์ เทียนสุวรรณ
ตำแหน่ง นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ
สังกัด กลุ่มงานแผนงานและพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรม
กองพัฒนาข้าราชการครูกรุงเทพมหานคร
สำนักการศึกษา

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรม
หลักสูตรนักบริหารมหานครระดับต้น รุ่นที่ ๒๓
สถาบันพัฒนาข้าราชการกรุงเทพมหานคร
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘

๑. **ชื่อเรื่อง** การนำแนวทางTPR (Total Physical Response) มาใช้ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้แก่นักเรียน

๒. หลักการและเหตุผล

เนื่องจากภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญทั้งในปัจจุบันและอนาคตนอกจากจะเป็นเครื่องมือในการสื่อสารแล้วยังมีบทบาทสำคัญในการแสวงหาความรู้ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญทักษะหนึ่งของพลเมืองโลก เพื่อให้เราสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาและภาษาอังกฤษเป็นปัญหาหนึ่งของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดการศึกษาของกรุงเทพมหานครทางด้านคุณภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีทักษะด้านการสื่อสารภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ไม่เพียงพอที่จะถ่ายทอดให้แก่ นักเรียน อีกทั้งครูยังมีภาระงานอื่นที่นอกเหนือจากการสอนเป็นจำนวนมาก จึงได้กำหนดลงไปในแผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๕๙ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ว่าด้วยการเพิ่มขีดความสามารถของนักเรียนเพื่อรองรับการเปิดเสรีประชาคมอาเซียน โดยมีเป้าหมายเฉพาะในด้านการมีการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษาที่เป็นสากล และนักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ สามารถสื่อสารและปรับตัวพร้อมรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานครได้กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่า “การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของกรุงเทพมหานครมุ่งเน้นการขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษาให้เป็นกลุ่มผู้นำประชาคมอาเซียน” เป้าหมายทางด้านครู บุคลากรทางการศึกษาและผู้เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานมีศักยภาพและทักษะในการจัดการศึกษาอย่างมืออาชีพ มีภารกิจในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากการสนับสนุนส่งเสริมให้โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร จัดการศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพ ยังต้องสนับสนุนให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกได้อย่างมั่นใจ มีศักยภาพในการแข่งขัน พร้อมเข้าสู่สังคมอาเซียนได้อย่างภาคภูมิใจ และสนับสนุนให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายช่วยสนับสนุนให้เกิดการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ เกิดความหลากหลายต่อเนื่อง ร่วมสร้างประสบการณ์ตรงเปิดโอกาสให้เด็กไทยได้เรียนรู้และปฏิบัติจริง นอกจากนี้ สำนักงานศึกษายังเป็นองค์กรที่ดูแลและประสานนโยบายด้านการศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร มีหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุนให้ ผู้บริหารครู และบุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกคนได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบต่อเนื่อง และได้เล็งเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ จึงได้มีการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในโครงการฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษ “Putting BMA on the Road to ASEAN” โดยมีวัตถุประสงค์ให้ผู้บริหารสถานศึกษา ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากรุงเทพมหานคร ได้เข้ารับการพัฒนาในหลักสูตรนี้ โดยเริ่มจัดการฝึกอบรมมาตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๕ มีผู้ผ่านการฝึกอบรมทั้งสิ้นประมาณ ๖,๐๐๐ คน ทั้งนี้ สำนักงานศึกษามีโรงเรียนสองภาษา หลักสูตรไทย-อังกฤษ จำนวน ๑๘ โรงเรียน และมีครูต่างชาติที่ทำการสอนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครอีกจำนวนหนึ่งซึ่งมีความพร้อมในการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านการสนทนาเพื่อการติดต่อสื่อสาร (Communication)

จากการได้ดำเนินการโครงการฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษฯ และสำนักงานศึกษาได้จัดการเรียนการสอนโรงเรียนสองภาษา (หลักสูตรไทย – อังกฤษ) และได้จัดให้มีครูต่างชาติที่ทำการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่าควรมีการจัดการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

ด้วยวิธีธรรมชาติให้แก่นักเรียนอย่างมีระบบและต่อเนื่อง ผู้เสนองานวิจัยจึงได้จัดทำแนวทาง TPR (Total Physical Response) มาใช้ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้แก่นักเรียน ซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งเพื่อให้ผู้ผ่านการฝึกอบรมค้ายาภาษาอังกฤษฯ และครูต่างชาติได้ใช้ศักยภาพในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียน ในรูปแบบที่จัดกิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง และเป็นการขับเคลื่อนในการเตรียมความพร้อมของนักเรียนและบุคลากรในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครสู่ความเป็นพลเมืองโลก ข้าราชการครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามแนวทางที่ได้กำหนดไว้ และนักเรียนได้รับความรู้และทักษะภาษาอังกฤษที่ผ่านการสังเคราะห์ในรูปแบบวิธีธรรมชาติและการซึมซับ สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้อย่างแท้จริง

๓. วัตถุประสงค์

๓.๑ การนำแนวทางพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้วยวิธี TPR (Total Physical Response) มาใช้ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้แก่นักเรียนโดยให้โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครนำแนวทางดังกล่าวมาปรับใช้ในกิจกรรมในโรงเรียน

๓.๒ นักเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

๔. เป้าหมาย

๔.๑ ผู้เสนองานวิจัยได้จัดทำกรอบแนวทาง TPR (Total Physical Response) มาใช้ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้แก่นักเรียน จำนวน ๑ แนวทาง เพื่อให้โรงเรียนได้นำแนวทางไปปฏิบัติ โดยโรงเรียนจะต้องรายงานผลเป็นรายเดือน พร้อมสรุปรายงานผลหลังจบภาคเรียน ที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๘

๔.๒ นักเรียนมีผลคะแนนสอบภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับภาคเรียนที่ ๑ และภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๘

๕. ความรู้ที่นำมาใช้ในการจัดทำรายงาน

๕.๑ ความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรมที่นำมาใช้ได้แก่

๕.๑.๑ แผนพัฒนากรุงเทพมหานครระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๗๕) วิสัยทัศน์ กรุงเทพฯ ๒๕๗๕ ที่เรียกว่า “มหานครแห่งเอเชีย” นั้น มีทั้งมุมกว้างและมุมลึกประกอบกัน ในมุมกว้างนั้น วิสัยทัศน์กรุงเทพฯ ๒๕๗๕ สำหรับผู้จัดทำรายงานอยู่หน่วยงานสำนักงานศึกษาจึงมีประเด็นยุทธศาสตร์ดังต่อไปนี้

แผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ ปี ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๖๐)

วิสัยทัศน์

จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานและขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษาให้เป็นกลุ่มผู้นำในประชาคมอาเซียน
ผลสำเร็จหลัก ๒ - เด็กนักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครที่มีศักยภาพทางด้านกีฬาและดนตรีมีโอกาสศึกษาและพัฒนาทักษะเพื่อความเป็นเลิศทางด้านกีฬาและดนตรี

ภารกิจพื้นฐาน ๒: นโยบายและบริหารจัดการ

ผลสำเร็จหลัก ๓ - นโยบายและการบริหารงานส่วนกลางสามารถสนับสนุนให้การดำเนินงานของ
สำนักโดยองค์รวมประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ปี

เป้าประสงค์ตามวิสัยทัศน์ที่เกี่ยวข้อง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ มหานครสำหรับทุกคน

ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๓.๓ การศึกษาสำหรับทุกคน

เป้าประสงค์ ๓.๓.๑ เด็กและเยาวชนในพื้นที่กรุงเทพฯ ได้รับการศึกษาระดับปฐมวัยและระดับ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๒ ปี และ/หรือ การศึกษาตามอัธยาศัยครอบคลุมในทุกเขตพื้นที่

เป้าประสงค์ ๓.๓.๒ โรงเรียนสังกัด กทม. จัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

เป้าประสงค์ ๓.๓.๓ โรงเรียนสังกัด กทม. มีผลทดสอบระดับชาติของนักเรียนสูงกว่าคะแนน
เฉลี่ยระดับประเทศใน ๕ รายวิชา ได้แก่ วิชาภาษาไทย วิชาคณิตศาสตร์ วิชาวิทยาศาสตร์ วิชาสังคม
ศึกษา และวิชาภาษาอังกฤษ

๕.๑.๒ แผนพัฒนากรุงเทพมหานครระยะ๑๒ปี ระยะที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๕๖ -๒๕๕๙)

แนวทางการพัฒนาการศึกษาและแหล่งการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและสร้างกรุงเทพมหานคร
ให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพประชากร ลดความเหลื่อมล้ำในสังคมด้วยมาตรการ
และมีกลยุทธ์ดังต่อไปนี้ การพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและปฐมวัยเพื่อให้
ผู้เรียนมีพื้นฐานที่แข็งแรงมั่นคง เพียงพอต่อการดำรงชีวิตที่ดีในวันข้างหน้า อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างดี
มีชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข สามารถประกอบการงานอาชีพเพื่อเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้
และสามารถพัฒนาตนเองให้เจริญก้าวหน้า ตลอดจนมีส่วนร่วมร่วมกับผู้อื่นในการพัฒนาชุมชน สังคม
และประเทศชาติ ด้วยการพัฒนาคุณภาพ การศึกษาในโรงเรียนให้มีมาตรฐานเดียวกันอย่างทั่วถึง
และการเข้าถึงบริการการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างเพียงพอ รวมทั้งพัฒนาศักยภาพของครู บุคลากร
ทางการศึกษา และผู้เกี่ยวข้อง

๕.๑.๓ แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานกรุงเทพมหานคร (๒๕๕๖ – ๒๕๕๙)

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ว่าด้วยการเพิ่มขีดความสามารถของนักเรียนเพื่อรองรับการเปิดเสรีประชาคมอาเซียน
มีเป้าหมายเฉพาะในข้อ ๒. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ สามารถสื่อสารและปรับตัวพร้อมรับการเข้า
สู่ประชาคมอาเซียน โดยมีมาตรการ/แนวทางในการดำเนินการด้วยการส่งเสริมการเรียนการสอน
ภาษาต่างประเทศเป็นภาษาที่สอง และส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนและการเตรียมความพร้อมใน
การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

๕.๒ หลักการวิเคราะห์สภาวะองค์กร ด้วยหลักของ SWOT Analysis

SWOT Analysis เป็นการวิเคราะห์สภาพองค์กรหรือหน่วยงานในปัจจุบัน เพื่อค้นหา
จุดแข็ง จุดเด่น จุดด้อย หรือสิ่งที่อาจเป็นปัญหาสำคัญในการดำเนินงานสู่สภาพที่ต้องการในอนาคต
SWOT เป็นตัวย่อที่มีความหมายดังนี้

Strengths – จุดแข็งหรือข้อได้เปรียบ

Weaknesses - จุดอ่อนหรือข้อเสียเปรียบ

Opportunities –โอกาสที่จะดำเนินการได้

Threats - อุปสรรค ข้อจำกัด

หลักการสำคัญของ SWOT ก็คือการวิเคราะห์โดยการสำรวจจากสภาพการณ์ ๒ ด้าน คือ สภาพการณ์ภายในและสภาพการณ์ภายนอก ดังนั้นการวิเคราะห์ SWOT จึงเรียกได้ว่าเป็นการวิเคราะห์สภาพการณ์ (Situation Analysis) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน เพื่อให้รู้ตนเอง (รู้เรา) รู้จักสภาพแวดล้อม (รู้เขา) ชัดเจน และวิเคราะห์โอกาส - อุปสรรค การวิเคราะห์ปัจจัยต่างๆ ทั้งภายนอกและภายในองค์กร ซึ่งจะช่วยให้ผู้บริหารขององค์กรทราบถึงการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายนอกองค์กร ทั้งสิ่งที่ได้เกิดขึ้นแล้วและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคต รวมทั้งผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ที่มีต่อองค์กร และจุดแข็ง จุดอ่อน และความสามารถ ด้านต่าง ๆ ที่องค์กรมีอยู่ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการกำหนดวิสัยทัศน์ การกำหนดกลยุทธ์และการดำเนินตามกลยุทธ์ขององค์กรที่เหมาะสมต่อไป

ประโยชน์ของการวิเคราะห์ SWOT

การวิเคราะห์ SWOT เป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมต่าง ๆ ทั้งภายนอกและภายในองค์กร ซึ่งปัจจัยเหล่านี้แต่ละอย่างจะช่วยให้เข้าใจได้ว่ามีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานขององค์กรอย่างไร จุดแข็งขององค์กรจะเป็นความสามารถภายในที่ถูกใช้ประโยชน์เพื่อการบรรลุเป้าหมาย ในขณะที่จุดอ่อนขององค์กรจะเป็นคุณลักษณะภายในที่อาจจะทำลายผลการดำเนินงานโอกาสทางสภาพแวดล้อมจะเป็นสถานการณ์ที่ให้โอกาสเพื่อการบรรลุเป้าหมายองค์กร ในทางกลับกันอุปสรรคทางสภาพแวดล้อมจะเป็นสถานการณ์ที่ขัดขวางการบรรลุเป้าหมายขององค์กร ผลจากการวิเคราะห์ SWOT นี้จะใช้เป็นแนวทางในการกำหนดวิสัยทัศน์ การกำหนดกลยุทธ์เพื่อให้องค์กรเกิดการพัฒนาไปในทางที่เหมาะสม

SWOT Analysis ด้านการพัฒนาบุคคลของข้าราชการครูกรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์SWOT Analysis เป็นเครื่องมือในการประเมินสถานการณ์สำหรับรายงานฉบับนี้จะช่วยในการกำหนดจุดแข็งและจุดอ่อนจากสภาพแวดล้อมภายในโอกาสและอุปสรรคจากสภาพแวดล้อมภายนอกตลอดจนผลกระทบที่มีศักยภาพจากปัจจัยเหล่านี้ต่อการทำงานพัฒนาด้านทรัพยากรบุคคลสายวิชาชีพครูของกรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก

๑. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน

จุดแข็ง

- โดยเฉลี่ยข้าราชการครูกรุงเทพมหานครจะมีความรู้และทักษะด้านภาษาอังกฤษในระดับที่สามารถสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้
- มีบุคลากรที่เป็นชาวต่างประเทศที่สามารถถ่ายทอดความรู้และทักษะด้านภาษาอังกฤษเสมือนเจ้าของภาษาโดยตรง

จุดอ่อน

- บุคลากรที่เป็นชาวต่างประเทศไม่ใช้เวลาที่นอกเหนือจากเวลาที่ทำการสอนมาพูดคุยกับนักเรียน
- การจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ภายในโรงเรียน เป็นรูปแบบเดิมๆ ขาดการกระตุ้นเด็กนักเรียนตื่นตัวและให้ความสนใจในการที่จะพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเท่าที่ควร

โอกาส

- มีการอบรมพัฒนาข้าราชการครูให้มีความรู้ความเข้าใจในด้านภาษาและด้านเทคนิคในการจัดการเรียนรู้
- มีการนิเทศติดตามการจัดการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอต่อเนื่องและมีคุณภาพทั้งการนิเทศโดยตรงและการนิเทศผ่านระบบออนไลน์ รวมถึงส่งเสริมให้มีการนิเทศภายในโรงเรียนเพื่อการจัดกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม
- สนับสนุนสื่อและนวัตกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอนที่ทันสมัยให้ทัดเทียมระดับสากล ด้วยการปรับปรุง/บูรณาการความรู้ตามหลักสูตร

อุปสรรค

- ระยะเวลาในการพัฒนาข้าราชการครู(การฝึกอบรม)จะใช้เวลาได้เพียงช่วงปิดภาคเรียน เนื่องจากจะไม่ได้กระทบต่อการเรียนการสอนภายในโรงเรียน จึงเป็นช่วงระยะเวลาจำกัด ไม่มีความต่อเนื่อง

๕.๓ แนวคิดหรือทฤษฎีต่าง ๆ

๕.๓.๑ เทคนิคการสอนภาษาด้วย TPR (Total Physical Response) หมายถึง การสอนภาษาโดยการใช้ท่าทาง หรือการตอบสนองโดยรวมทางกายวิภาคต่าง ๆ โดยมีผู้เรียนฟังคำสั่งจากครู และผู้เรียนทำตาม เป็นการประสานการฟังกับการใช้การเคลื่อนไหวของร่างกายเป็นการตอบรับให้ทำตาม วิธีการสอนภาษาโดยการใช้ท่าทางสำหรับการเริ่มต้นเรียนภาษาที่ ๒ ประเภทของ TPR ประกอบด้วย ๕.๓ แนวคิดหรือทฤษฎีต่าง ๆ

๕.๓.๑ เทคนิคการสอนภาษาด้วย TPR (Total Physical Response) หมายถึง การสอนภาษาโดยการใช้ท่าทาง หรือการตอบสนองโดยรวมทางกายวิภาคต่าง ๆ โดยมีผู้เรียนฟังคำสั่งจากครูและผู้เรียนทำตาม เป็นการประสานการฟังกับการใช้การเคลื่อนไหวของร่างกายเป็นการตอบรับให้ทำตาม โดยผู้เรียนไม่ต้องพูด วิธีการสอนภาษาโดยการใช้ท่าทางสำหรับการเริ่มต้นเรียนภาษาที่ ๒ ประเภทของ TPR ประกอบด้วย

๕.๓.๑.๑ TPR -B (Total Physical Response – Body) ภาษากายเป็นสื่อเป็นการสอนโดยใช้คำสั่งที่มีคำศัพท์ เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของร่างกาย (body movement) เช่น นั่งลง(sit down) ยืน (stand up) เลี้ยวซ้าย(turn left) เลี้ยวขวา (turn right) เดินหน้า (go straight)กระโดด (jump) ปรบมือ (clap your hand)หยุด (stop)กลับหลัง (turn around) ชูมือขึ้น (raise your hand)เอามือลง(put down your hand) hand) โบกมือ (wave your hand) กิจกรรมหรือเกมที่ใช้อาจใช้เกม Simon say เช่น Simon say touch your nose ถ้าไม่ได้พูดคำว่า Simon say ไม่ต้องทำตาม

ข้อควรคำนึง

- กริยา/ท่าทาง ทุกอย่างที่ต้องแสดงต้องสมจริง (must be real) และต้องถูกต้อง
- เวลาครูสาธิต ต้องพูดคำสั่งจบก่อนแล้วจึงทำท่าทาง
- พูดและทำท่าทางเป็นตัวอย่างให้นักศึกษาดูอย่างน้อย ๓ ครั้งทุกหนึ่งรอบของการทำท่าทาง ควรจะให้จบกระบวนการ

- ทุก ๆ กิจกรรม ต้องทบทวนบทเรียน/คำศัพท์ในอดีตที่แล้วหรืออดีตที่ผ่านมา โดยครูอาจทำพร้อมนักเรียน หรือครูสั่งแล้วให้นักเรียนทำพร้อมกัน โดยทบทวนก่อนสอนคำชุดใหม่
- จัดสถานที่ให้เหมาะสมกับคำกริยา/คำสั่งที่ต้องการสอน

๕.๓.๑.๒ TPR-O (Total Physical response – objects) วัสดุหรือสิ่งของเป็นสื่อเป็นการสอนโดยใช้คำสั่งที่เป็นคำศัพท์ที่เป็นสิ่งของ เช่น สมุด (book) ,ปากกา (pen), ดินสอ (Pencil) ยางลบ (eraser), ไม้บรรทัด (ruler), แผนที่ (map) ,โต๊ะ (table) ,เก้าอี้ (chair) ,ประตู (door) นาฬิกา (clock) ,ไฟฉาย (flash light), ดอกไม้ (flower), ใบไม้ (leaf), ก้อนหิน (rock), จาน (plate) ชาม (bowl), แก้วน้ำ (glass), ช้อน (spoon), ส้อม (fork), หวี (comb), กระจก (mirror) เป็นต้น อย่าไปติดการสอนในชั้นเรียนอาจพาผู้เรียนออกนอกห้องเรียน หรือใช้กิจกรรมในช่วงพักกลางวัน เพื่อเรียนรู้วัตถุสิ่งของต่างๆหรืออาจใช้เกม bring me (a pen ,a red pencil)

วัตถุประสงค์ ต้องการให้ผู้เรียนฟังคำสั่งให้เข้าใจและทำตามคำสั่ง โดยผู้สอนมีเป้าหมายให้ผู้เรียนรู้จักกลุ่มคำเกี่ยวกับสิ่งของต่างๆ

ข้อควรคำนึง

- ต้องพูดหลายครั้งจนแน่ใจว่านักเรียนเข้าใจ ให้ระวังคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน
- ถ้าบทเรียนยากเกินไป ครูอาจแบ่งเป็น ๒ บทเรียน เพื่อให้เห็นความเชื่อมโยงของเนื้อหา ถ้าหากนักเรียนทำผิด ครูจะต้องทำให้ดู ทบทวนจนแน่ใจว่านักเรียนทำได้

วิธีปฏิบัติ

ครูเรียกชื่อสิ่งของ ๓ ครั้ง และหยิบของสาธิตให้ดู ให้ตัวแทน ๒ คน ออกมาแสดงพร้อมกับครูแล้วให้ผู้เรียนแสดงให้ดู ๓ ครั้ง การทำ TPR- O อาจแทรกคำศัพท์ TPR-B ได้เพราะได้ทำกิจกรรมมาก่อนแล้ว ผสมกันไปแต่เอาง่ายๆก่อน แล้วเพิ่มความยาก ไปเรื่อยๆ ทำให้ทุกคนทำพร้อมๆกัน แบ่งเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ ๓-๕ คน และปฏิบัติตามคำสั่งของครูโดยให้ผู้เรียนแสดง

๕.๓.๑.๓ TPR -P (Total Physical Response – Picture) การใช้รูปภาพเป็นสื่อเป็นการสอนเกี่ยวกับการออกคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับรูปภาพ การเลือกภาพที่ใช้ในการเรียนการสอน ควรใช้ให้เหมาะสมกับนักเรียน โดยยกตัวอย่างคำถามจากภาพ เมื่อครูถามแล้วให้นักเรียนไปชี้ภาพดู ไม่มีการพูดภาพที่ครูกำหนดควรเป็นภาพตัดปะจะได้เคลื่อนย้าย คน สัตว์ สิ่งของ ไปไว้ตามตำแหน่งต่างๆของภาพได้ เพื่อตรวจสอบผู้เรียน เป็นการสอนโดยใช้คำสั่งที่เกี่ยวข้องกับรูปภาพมีเป้าหมายให้นักเรียนรู้จักกลุ่มคำเกี่ยวกับภาพต่างๆ มี ๓ ประเภทคือ ภาพโปสเตอร์ แผ่นพับ รูปภาพที่มีอยู่แล้ว ภาพตัดปะจากผ้า หรือ กระดาษ ภาพวาดลายเส้นหรือภาพสีที่ผลิตโดยครูหรือผู้เรียนหรือภูมิปัญญาท้องถิ่น

หลักการ

รูปภาพที่ใช้ต้องมีสิ่งของ/กิจกรรมต่างๆ/ผู้คนที่จะสอนผู้เรียน ครูจะสอนให้นักเรียนมาชี้ จับ ตะตะ สิ่งของต่างๆในภาพวาดที่ครูต้องการสอน การใช้ TPR-P อาจสอนอาทิตย์ละครั้ง แต่ถ้านักเรียนมีความก้าวหน้าอาจใช้การสอนมากกว่านี้ ภาพหนึ่งอาจสอนได้หลายครั้ง โดยอาจสอนเสริมให้ผู้เรียนรู้คำศัพท์มานานแล้ว อาจใช้ TPB -B

ประกอบการสอน TPR-P เช่น สอนเรื่องด้านหน้า ด้านหลัง ด้านข้างสอนคำศัพท์ เหล่านี้ก่อน จึงสอนคำจากรูปภาพ ภาพควรเป็นภาพที่เหมาะสมกับบุคคลและ สอดคล้องกับสภาพของนักเรียน

๕.๓.๑.๔ TPR-S (Total physical response – story telling) การเล่าเรื่องเป็นสื่อ เป็นการสอนภาษาโดยการเล่าเรื่อง โดยครูเล่าเรื่องคล้ายกับชีวิตประจำวันของนักเรียนหรือเล่านิทาน ๒ - ๓ ครั้ง แล้วให้ผู้เรียนมาแสดงละครจากเรื่องที่ครูเล่าหรือบางครั้งอาจเปลี่ยนเป็นครูอ่านให้ฟัง ๑ - ๓ ครั้ง ให้นักเรียนเขียนขึ้นมาใหม่เหมือนที่ครูเล่าหรือไม่ แสดงถึงว่านักเรียนฟังแล้วเข้าใจ มากน้อยเพียงใด การทำกิจกรรมให้เริ่มจากง่าย ๆ ก่อนเป็นการอ่านเกี่ยวกับการออกคำสั่งที่เกี่ยวข้อง กับรูปภาพการเลือกภาพที่ใช้ในการเรียนการสอนควรใช้ให้เหมาะสมกับนักเรียน โดยยกตัวอย่างคำถาม จากภาพ เมื่อครูถามแล้วให้นักเรียนไปชี้ภาพให้ดู ไม่มีการพูดภาพที่ครูกำหนดควรเป็นภาพตัดปะ จะได้เคลื่อนย้ายคน สัตว์ สิ่งของ ไปไว้ตามตำแหน่งต่างๆของภาพได้ เพื่อตรวจสอบว่านักเรียนรู้จัก ภาพเหล่านั้นจริงๆ ไม่ใช้การท่องจำภาพเท่านั้นเป็นการสอนที่ใช้เรื่องเล่าการสอนภาษา โดยการ ใช้รูปภาพ TPR-P การสอนภาษาด้วยการเล่าเรื่อง ควรใช้เมื่อผู้เรียนมีความพร้อมด้านภาษาอังกฤษพอสมควร โดยครูเล่าเรื่องราวที่คล้ายคลึงกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน หรือนิทานเองง่ายๆ ครูเล่าเรื่องให้ฟังอีกครั้งหนึ่ง จากนั้นให้นักเรียนออกมาแสดงเรื่อง (ตามที่ครูเล่า) โดยไม่ต้องพูด ต่อมาให้นักเรียนเล่าเรื่องเอง แล้วให้ นักเรียนคนอื่นมาแสดงละครตามเรื่องที่นักเรียนเล่าให้ฟัง จุดประสงค์ของ TPR-S คือต้องการให้นักเรียนฟัง ครูพูดให้เข้าใจและทำท่าทาง โดยนักเรียนไม่ต้องพูด เพียงแต่แสดงท่าทางประกอบการเล่าเรื่องเท่านั้น เหตุที่แนวทางการสอน แบบTPR มีประสิทธิภาพในการสอนภาษา เพราะ

๑. มาจากวิธีที่ทารกเรียนภาษา โดยเริ่มฟังคำพูดจากพ่อแม่
๒. การใช้การเคลื่อนไหวของร่างกายร่วมกับภาพ
๓. การเรียนรู้โดยที่ไม่ใช้การพูดจะใช้สมองซีกขวา

ผลดีของแนวทางการสอนแบบ TPR

๑. เป็นต้นแบบโดยครู ครูพูด ครูทำ ให้นักเรียนดูก่อน
๒. เน้นการสาธิตครูและนักเรียนอาสาสมัครทำพร้อมกัน
๓. ให้กำลังใจเมื่อนักเรียนทำไม่ได้ ไม่เร่ง ต้องแน่ใจว่านักเรียนทำได้ ครูไม่เร่งรีบ แต่จะให้นักเรียนเข้าใจเอง
๔. ครูให้นักเรียนทำเมื่อแน่ใจว่านักเรียนเข้าใจแล้ว
๕. มีส่วนขยาย เพิ่มวงคำศัพท์ที่เรียนมาแล้ว

แนวการสอน แบบTPR

๑. แนวทางการสอน TPR อาจสอนเป็นช่วงๆ วันละประมาณ ๒๐ นาที อาจเป็นช่วงเช้า ตอนเช้าแถวเคารพธงชาติ ช่วงพักกลางวัน หรือช่วงเย็นปล่อยแถวกลับบ้าน
๒. TPR –B TPR-O TPR-S อาจสลับกันได้
๓. สามารถนำสื่ออื่นเช่น เพลง เกม มาใช้สอนประกอบด้วย เช่นเพลงเกี่ยวกับร่างกายของเรา
๔. การนำ TPR ไปใช้สอนกับวิชาต่างๆ เช่น คณิตศาสตร์ สุขศึกษา และศิลปะ เป็นต้น
๕. การสอน TPR เป็นการสอนคำศัพท์ใหม่ๆ ครั้งแรกควรสอนประมาณ ๕-๑๐ คำก่อน โดยครู ทำให้ดูเป็นต้นแบบ มีการสาธิตทำตามครูแล้วให้ผู้เรียนทำเองตามคำสั่งครู เมื่อเริ่มต้นกำหนด คำที่ต้องใช้ควรตรวจสอบว่านักเรียนเข้าใจคำที่ครูพูดหรือไม่

ข้อควรคำนึงกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

๑. การออกแบบกระบวนการเรียนด้านภาษาจะต้องตระหนักให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่นในการเรียนรู้แบบต่างๆ เช่นการเรียนรู้ด้วยภาพ/สิ่งของ การเรียนด้วยการพูดสนทนา บรรยาย พรรณนา อธิบาย อภิปราย และวิพากษ์วิจารณ์เรื่องราวต่างๆ ได้
๒. สิ่งที่สำคัญที่สุดของการเรียนภาษาที่สองก็คือ ผู้เรียนต้องไม่รู้สึกลัวหรืออาย การเรียนภาษาที่สองจะต้องเริ่มจากสิ่งที่นักเรียนรู้ และขึ้นอยู่กับความพร้อมของนักเรียน และเรื่องที่เรียนรู้จะต้องสนุกสนาน
๓. การสอน TPR ใช้สอนระยะแรกให้ผู้เรียนไม่รู้จักรหัสคำศัพท์ในภาษาอังกฤษ อาจใช้สอน

๖. กรอบแนวทางการดำเนินการและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

๖.๑ กรอบแนวทางการดำเนินการ

การดำเนินการ	พ.ศ.๒๕๕๘							พ.ศ.๒๕๕๙				
	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.
กิจกรรมที่ ๑ ศึกษากรอบแนวคิด และประเมินความเป็นไปได้ของการดำเนินการ		↔										
กิจกรรมที่ ๒ ร่างกรอบแนวทาง												
กิจกรรมที่ ๓ นำเสนอขออนุมัติ		↔	↔									
กิจกรรมที่ ๔ - ประชุมชี้แจงแนวทางกับโรงเรียนสังกัด กทม. - นำแนวทางไปปฏิบัติในโรงเรียนสังกัด กทม. - ประเมินผลและสรุป				↔	↔				↔	↔		↔

๖.๒ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

๖.๒.๑ บุคลากรในสำนักงานการศึกษา ประกอบด้วย

๖.๒.๑.๑ เจ้าหน้าที่ในส่วนแผนงานและพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรม ซึ่งมีหน้าที่กำหนดกรอบเนื้อหาหลักสูตร และเป็นผู้ติดตามและประเมินผลหลังการฝึกอบรม

๖.๒.๑.๒ เจ้าหน้าที่ในส่วนที่มีหน้าที่จัดดำเนินการฝึกอบรมหลักสูตรโครงการฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษ “Putting BMA on the Road to ASEAN”

๖.๒.๑.๓ ศึกษานิเทศก์ด้านวิชาภาษาต่างประเทศ ซึ่งเป็นผู้ดูแลครูต่างชาติที่ดำเนินการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร

๖.๒.๒ บุคลากรในสถานศึกษา

๖.๒.๒.๑ ผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งผู้รับแนวทางไปปฏิบัติและประเมินผลสรุปผลรายงานสำนักงานการศึกษา

๖.๒.๒.๒ ข้าราชการครูผู้ผ่านการฝึกอบรม โครงการฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษ “Putting BMA on the Road to ASEAN” และครูต่างชาติที่ดำเนินการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษา

๖.๒.๒.๓ นักเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นผู้เข้าร่วมโครงการตลอดหลักสูตร

๖.๓ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในด้านการผลักดันแนวคิดให้เป็นผลสำเร็จ

๖.๓.๑ ผู้บริหารสำนักงานการศึกษา ซึ่งจะเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติแนวทาง เพื่อให้สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน รวมทั้งเป็นที่อาจเข้าร่วมประชุมผู้บริหารสถานศึกษาอีกด้วย

๖.๓.๒ ผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งเป็นผู้พิจารณาการดำเนินกิจกรรมและเป็นผู้วางแผนการดำเนินกิจกรรมในสถานศึกษา

๗. ระยะเวลาการดำเนินการ

เริ่มตั้งแต่ เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๘ – เดือนเมษายน ๒๕๕๙

๘. แนวทางการติดตามและประเมินผล

๘.๑ ตัวชี้วัดความสำเร็จ

ผลผลิต

เครื่องมือหรือตัวชี้วัดเป็นเชิงปริมาณซึ่งประกอบด้วยการสร้างแนวทาง TPR (Total Physical Response) มาใช้ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้แก่ักเรียนอย่างน้อย ๑ แนวทาง และโรงเรียนจะต้องรายงานผลการดำเนินการเป็นรายเดือน จำนวน ๔ ฉบับตั้งแต่เดือน พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงเดือนมีนาคม ๒๕๕๙ และสรุปรายงานผล พร้อมสรุปคำแนะนำในการพัฒนาหลักสูตร จำนวน ๑ ฉบับ เมื่อจบภาคเรียนที่ ๒ ของปีการศึกษา ๒๕๕๘

ผลลัพธ์

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลสัมฤทธิ์คือผลคะแนนสอบของนักเรียนในการสอบภาษาอังกฤษปลายภาคของปีการศึกษา ๒๕๕๘ ทั้งก่อนและหลังการเข้าร่วมโครงการ โดยนักเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครมีคะแนนสอบปลายภาคเรียนที่ ๒ ด้านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นจากภาคเรียนที่ ๑ อย่างน้อย ร้อยละ ๒๐

๙. ข้อเสนอแนะ

เพื่อให้ข้อเสนอแนะในการกำหนดแนวทาง TPR (Total Physical Response) มาใช้ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้แก่นักเรียนเป็นไปอย่างเรียบร้อยและไม่มีอุปสรรค ผู้วิจัยเห็นว่า ควรที่จะให้ข้าราชการครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องนำแนวทางดังกล่าวไปปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง และสำนักการศึกษาควรนำแนวทางมาเป็นตัวชี้วัดกลยุทธ์ตามแผนของหน่วยงานเพื่อที่จะได้มีการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง